Maart
2020
Nr 46

GCL – BERICHTEN

Voorzitterswoordje

Beste GCL-ers,
Niet zo lang geleden vierde ik mijn 50ste verjaardag, het was een zondag, dus was de dag al een beetje anders dan een gewone werkdag. Ik was blij om met mijn geliefden gezellig te tafelen en gewoon dankbaar te zijn. Tegelijk is een periode van 50 jaar niet zomaar een fait divers, dat merk ik nu we enkele weken verder zijn. Ik blijf erover denken. Wat heb ik geleerd, hoe ben ik veranderd, waar vind ik smaak in?
Vergeef me niet volledig te zijn binnen dit kleine kadertje. Maar misschien deze vaststelling. Toen ik twintig was zat ik vol dromen over wat ik zou kunnen, hoe ik mijn talenten zou kunnen ontwikkelen en het verschil maken. Nu ik 50 ben zie ik misschien helderder wat ik niet zal kunnen doen. Ik zal bijvoorbeeld geen piloot worden. Maar dat is ook minder van belang. Want er zijn heel wat zaken in mijn leven gekomen waarvan ik als twintiger geen vermoeden kon hebben. Het is nu belangrijker hoe we iets samen beleven dan wat we precies doen. De voldoening op termijn is belangrijker dan het aanzien op het moment zelf. Die wordt gegeven door de ander en die voel je aan in een blik, een gevoel van vertrouwen, van je welkom weten. En op die momenten is God nooit ver weg, soms is Hij expliciet aanwezig en voel ik Hem aan het werk. Soms kijkt Hij toe van de zijlijn, blij, boos of verdrietig en wil Hij dichterbij komen. En dan is het aan ons om handen en voeten te zijn.

Ivo Raskin,

Maria Boodschap
Lucas 01, 26-38

Onze GCL gemeenschap is de voortzetting van de Mariacongregaties (zie de Algemene Beginselen van GCL, Inleiding, punt 3). Maria Boodschap, 25 maart, is onze jaarlijkse feestdag. Het GCL-gebed eindigt trouwens ook met een gebed aan Maria. Wij GCL'ers kunnen van Maria leren! Denken we vooral aan de stille, bescheiden aandacht waarmee ze heeft geluisterd naar Gods Woord. We vroegen Dries van den Akker s.j. of hij ter gelegenheid van onze feestdag van dit jaar, aan de hand van een afbeelding misschien iets zou kunnen vertellen over dat stille luisteren van Maria. Het toeval wilde dat hij juist bezig was met een beschrijving van de Neo-Gotische kapel in Drongen. Bij de Maria-afbeelding op het hoofdaltaar, zie hier bijgevoegd, schrijft hij voor ons deze bezinning:

Maria luistert
De afbeelding is een illustratie bij een tekst uit het eerste hoofdstuk van Lukas. De kunstenaar weet een sfeer van intimiteit op te roepen bij de uitbeelding van de ontmoeting tussen de engel en Maria. Maria draagt een gouden onderkleed en een blauw bovenkleed: kleur van de hemel. De engel heeft een wit onderkleed: kleur van de zuiverheid; en een rood bovenkleed: kleur van de aarde. In de kleuren ontmoeten elkaar hemel en aarde. De engel heeft een gouden scepter in de linkerhand die uitloopt op een lelie: verwijzing naar Maria's maagdelijkheid. Met zijn rechterhand wijst hij naar de hemel. Daar is de Geest zichtbaar als een duif. Zijn stralen dalen neer op Maria. In de stralen: de kruis-nimbus, attribuut dat uitsluitend voor Jezus gebruikt wordt. Maria's lichtjes opgeheven rechterhand is een uitbeelding van haar woorden: "*Zie, de slavin van de Heer. Laat aan mij geschieden, zoals u zegt."* Dit alles tegen een gouden achtergrond. Gods aanwezigheid.

Gebed
De engel bezoekt Maria terwijl ze aan het bidden was. Ze heeft het gebedenboekje nog bij de hand. Volgens de kunstenaar bad ze juist de tekst van Jesaja (07,14): "*Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren..."* Zo staat er in het Latijn te lezen op de opengeslagen bladzijden. Heel toepasselijk. Maar als ik de kunstenaar was geweest, had ik ervoor gekozen dat Maria op dit moment een psalm aan het bidden was. Hoeveel regels in Psalm 40 bijvoorbeeld zijn niet precies van toepassing op dit

moment van Maria's leven! "*Vurig zag ik uit naar de Heer; Hij boog zich en hoorde mijn roepen...*" In het perspectief van deze psalmverzen is de verschijning van de engel een antwoord op Maria's roepen! Haar gebed wordt verhoord.

Ik neem de tijd om stil te staan bij de vraag hoe vaak míj dat is overkomen: dat de Heer mijn gebed op de een of andere manier verhoorde, al of niet door middel van een engel, een gezant?

Verderop in vers 7-8 bidt de psalmist: "*Om te luisteren hebt U mij oren gegeven. Brandoffers en zoenoffers vraagt U niet. Daarom zeg ik: 'Hier ben ik, Heer. Ik sta klaar.'*" Is dat niet een mooie toepasselijke tekst bij de afbeelding? Maria luistert en staat klaar. Haar luisterende houding blijkt uit haar woorden: "*Zie de slavin van de Heer.*" Wij vertalen vaak 'dienstmaagd', omdat 'slavin' in onze cultuur zo'n negatieve lading heeft. Maar er staat 'slavin'. In de Griekse en Romeinse cultuur waren slaven een kostbaar bezit. Zij maakten deel uit van de huishouding. Zij hadden de taak alle opdrachten van de meester of de meesteres stipt uit te voeren, zelfs als zij het er inwendig helemaal niet mee eens waren. Precies zoals bv. de honderdman opmerkt: "*Tot mijn slaaf zeg ik: doe dit. En hij doet het,*" (Lukas 7,10). Slaven waren - om zo te zeggen - huishoudelijke apparaten. Als wij een stekker in het stopcontact steken, moet het apparaat het gewoon doen. Zo functioneerde een slaaf in de Bijbelse cultuur. Als zij een opdracht kregen, moesten ze die gewoon uitvoeren. Sterker: aan het gedrag van de slaaf kon je de gezindheid van de meester(es) aflezen. De slaaf was het spiegelbeeld van de meester(es). Zo kan Paulus herhaaldelijk over zichzelf schrijven dat hij 'slaaf was van Christus' (bv. Romeinen 1,1; Filippenzen 1,1). Zo schrijft hij zelfs van Jezus dat Hij - door mens te worden - het bestaan van een slaaf op zich had genomen (Filippenzen 2,7). Als mens moest hij de opdrachten van zijn meester, God, stipt ten uitvoer brengen. Al doende was hij een spiegelbeeld van God zelf.

En nu zegt Maria: "*Zie de slavin van de Heer*." Zij zal de opdracht die de Heer haar geeft, stipt ten uitvoer brengen... en al doende een spiegelbeeld worden van God zelf.

Dat is dan ook precies wat zij straks zal zingen in haar Magnificat (Lukas 1,48):

'*De Heer zag welwillend neer op de geringheid van zijn slavin* [dat woord staat er echt in het Grieks!] *en nu prijzen alle geslachten míj zalig...*'

Alsof Maria zegt: 'De mensen die mij zalig prijzen denken misschien dat het mijn verdienste is, maar ik doe 'gewoon' wat de Heer mij heeft opgedragen.'

Dus als ik de bereidheid zou hebben als een ge-hoor-zame slaaf/slavin [in de Bijbelse betekenis van het woord] naar God te luisteren, zouden alle geslachten ook mij zalig prijzen...?

Ik probeer de eventuele negatieve betekenis van het woord 'slaaf' opzij te zetten. En ik ga na of ik mensen ken, die te vergelijken zijn met de gehoorzame 'slavin' Maria; mensen die ik gelukkig prijs vanwege hun luisterende, godverbonden levenshouding.

Behoor ik zelf op de een of andere manier tot die mensen?

Ter overweging:

1. Wie zijn de engelen geweest in mijn leven?
2. Hoe heb ik ooit de aanwezigheid van Jezus in mijn leven ontvangen?
3. Ben ik al eens 'een engel' geweest voor iemand anders?

De aartsengel Gabriël brengt aan Maria de Blijde Boodschap dat zij de moeder van Jezus zal worden: 'Hij zal de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden.'

Zij merkt op dat zij geen omgang heeft met een man. Waarop de engel zegt: 'De Heilige Geest zal u overschaduwen.'

Wat is de vastentijd voor mij?

Steeds meer hangt de laatste weken iets in de lucht van voorjaar. Ik zie de eerste sneeuwklokjes in onze tuin. In kleine, dappere groepjes staan ze tussen het gras. Er is de geur van een vroege lentebloesem. Zo brengt elke dag me een stukje dichter bij Aswoensdag, de vastentijd… Een periode die ik pas heb leren kennen sinds ik me rond mijn dertigste liet dopen. Tot dan wist ik niet van askruisje of veertigdagentijd; Pasen had ik nooit gevierd. *Pésach* wel, de Joodse Pasen. In het traditioneel Joodse gezin waaruit ik voortkom, was dit feest hét hoogtepunt van het jaar. Acht dagen werd er gevierd en niet zonder zorgvuldige voorbereiding. In de weken ervoor werd ons huis van boven tot onder schoon gemaakt. Alle onreine, *'treife'* etenswaren werden opgeborgen in een hermetisch gesloten kast. Daarbuiten mocht in ons huis geen kruimel gerezen meel of ander onrein eten te vinden zijn. Na die grote schoonmaak werd zorgvuldig alleen religieus goedgekeurde, *'koshere'* etenswaar in huis gehaald en natuurlijk dozen vol matses, ongezuurde broden. Zij moesten ons tot brood dienen. Gevast werd er zeker niét. Vasten was voor de feesten rond Nieuwjaar. Niet voor dit symbolisch al zo zwaar beladen feest van de doortocht door de woestijn. Pas na mijn doop, heb ik vasten in verband leren brengen met Pasen. Bij het samen komen, in de mens Jezus, van de Pasen waarmee ik was opgegroeid en de Pasen waarmee ik verder wilde gaan… Want Jezus heeft in Zijn leven elk jaar Pésach gevierd, net als ik. Maar door de weg die Hij is gegaan, heeft Hij het feest van de ongezuurde broden tenslotte zijn diepere zin gegeven, er 'Pasen' van gemaakt, feest van de Verrijzenis. En bij die Pasen hoort ook de vasten. Tijd van afzien, om het eenvoudig te zeggen. Toch heb ik steeds meer moeite de 'vasten' te verbinden met niet of wel mogen eten. Zoals ik ook met de stipte reinigingsrituelen uit mijn jeugd niet meer zo goed terecht kan. Met het ouder worden hebben *Pésach* én Pasen beide voor mij een zoveel diepere zin gekregen dan regels rond rein of niet rein, wel of niet eten… Maar, waar gaat het dan wel voor mij om, in die vastenperiode?

Het héèft iets, je voor te bereiden. Dat voelde ik destijds al, elk jaar als de tijd van het driftige schoonmaken voor *Pésach* begon. Datzelfde ervaar ik in de veertigdagentijd. Het voorbereiden houdt in, dat ik mag verlàngen, met kleine stukjes tegelijk mag uitzien naar het grote feest, dat steeds dichterbij komt. Het verlangen zelf maakt me blij! Dit is al vervulling door de vreugde die het me brengt. Maar niet alleen dat. De veertig dagen geven me ook de zegen van de tijd. Om na te denken over mijn plaats in de gebeurtenissen die komen gaan. De vastentijd leert mij daar heel duidelijk iets over. Door haar bescheiden ingetogenheid heeft juist zij me doen inzien dat het niet om uiterlijkheden gaat, om eten, rein of niet rein, maar om iets wat dieper reikt, wat raakt aan de kern van mijn 'zijn'. Daar waar klein, kwetsbaar, maar ongerept, mijn innerlijk verlangen leeft naar liefde en vrede, mijn uitzien naar God. De veertigdagentijd is voor mij zeker deels nog de woestijntocht van mijn jeugd. De mystieke sfeer van *Pésach,* de lege stoel aan tafel voor de profeet Elia, de vanzelfsprekendheid dat hij bij ons aan tafel zou kunnen zitten, het gebed dat ik als jongste mocht opzeggen: "*Ma nisjtana*? Waarom is deze avond anders dan alle andere avonden?" Ze blijven geprent in mijn hart en hoofd… Maar de tocht van toen door de woestijn werd voor mij uiteindelijk, in een eigen tocht van jaren, een weg van inkeer, naar Hem, naar zijn Blijde Boodschap. En precies daarom is vasten voor mij zoveel meer dan een bijna vergeten, oud verbod om te eten. Het is in de eerste plaats hoopvol 'op weg zijn'. Bijvoorbeeld biddend met de digitale vastenretraite en samen de vruchten daarvan delend in de uitwisselingsgroep. Maar ook een op weg zijn door aandachtiger om me heen te zien, of ik kan helpen en de liefde op mijn manier een gezicht kan geven. Ja, ik zie uit naar de Goede Week. Met haar begin van nieuwe lente… Met haar zoele voorjaarsluchten en krokussen, tulpen, narcissen tussen het gras… In de woorden van Gabriël Smit:

Bijna lente, de vogels zoeken
naar zingen, de bomen
naar begin van groen, de dagen gaan
geluk van zonlicht vermoeden…

Mirjam Meijer

Nog iets ter verklaring:

De *Pésach* maaltijd is niet zomaar een maaltijd aan zomaar een tafel. Ze is voor de Joden de verbeelding van de Uittocht uit Egypte. Die voor het volk ingrijpende gebeurtenis is op allerlei manieren op *Pésach-avond,* ook genoemd *Seider-avond,* tastbaar aanwezig. In de leunstoel met kussens van de voorganger - toen waren we slaven, nu vrije mensen; in de *Seider-schotel* op tafel, met daarop een lamsbeentje (het lam dat geslacht moest worden), mierikswortel of bitterkruid (de bitterheid van het lijden), lentekruiden, een ei, (tekens van nieuw begin), *'charoset',* (zoet mengsel van rozijnen, appels en honing om het cement te verbeelden waarmee het volk als slaven in Egypte moest werken). Door iedere aanwezige worden vier bekers wijn gedronken. Elke beker verwijst naar God: Ik zal jullie redden, Ik zal jullie uitleiden, Ik zal jullie verlossen, Ik zal jullie aannemen. En er zijn de *matses,* de ongezuurde broden. Ongezuurd, omdat het vertrek uit Egypte zo haastig was, dat er geen tijd was om het brood te laten rijzen. Een speciale plek is aan tafel bestemd voor de profeet Elia. Een lege stoel, een bord, een beker wijn… Hij, de grote profeet van Israël is immers de voorbode van de Messias naar wie die avond wordt uitgezien. Tijdens de avond wordt het verhaal uit Exodus gelezen. Uit een speciaal boek, de *Haggadah.* Meestal verlucht met mooie plaatjes en liedjes. Vooral voor de kinderen. Want de *Pésach-avond* duurt lang. Ze moeten het naar hun zin hebben. Ze zijn belangrijk, die avond. Want het feest begint eigenlijk pas nadat de jongste, 'de onwetende', de aanwezigen dé vraag heeft gesteld: "Waarom is deze avond anders dan alle andere avonden?" Op dat moment vallen voorganger en anderen in en gaan vertellen: "Eens waren wij slaven in Egypte…"

Vraagjes om ook in groep te beantwoorden

- *Wat betekent vastentijd voor mij?*
- *Heb ik nog herinneringen aan de vasten en de Pasen uit mijn jeugd?*
- *Kan ik me erin vinden dat vasten meer is of zou moeten zijn dan 'niet eten', dan 'niet genieten'? Zoals de aansporing om soberheid en solidariteit, inkeer en sociaal engagement concreet te beleven?*
- *Betekent de vastentijd werkelijk een periode van voorbereiding voor mij?*
- *Wat doen wij als gezin, of ik als persoon, om de vasten duidelijk een plek te geven naar Pasen toe?*

Met de GCL-groep *Amar y servir* op weekend in Drongen 8-10 november 2019

Een vrijdagavond 8 november. Ik begeef me door het drukke verkeer naar de Oude Abdij van Drongen waar ik de getrouwe toegang binnenrijd en weldra op een 'werf' terecht kom. Ja, alweer een vleugel in volle restauratie.

Een paar Nederlandse nummerplaten maken me nieuwsgierig welke GCL-ers uit Nederland ons komen vervoegen. Net op tijd voor het avondmaal merk ik dat wie de langste rit moet doen, eerst aankomt. Nog geen Vlaming te bespeuren. Of toch … Cecilia ergens op zoek naar de kamersleutels en Luc al druk computerbijstand aan het leveren.

Zo stilaan kunnen we spreken van een jaarlijkse gewoonte bij de GCL-groep 'Amar y servir' om in November een weekend op bezinning te trekken in de Oude Abdij van Drongen en dit initiatief open te stellen voor alle GCL-leden van Vlaanderen en Nederland. GCL groep 2 van Hoofddorp (Nederland) en ikzelf als enkeling zijn met grote dankbaarheid op deze uitnodiging ingegaan.

Voor vrijdagavond verraste Dominique ons met een stille schrijfsessie in kleine groepjes rond het thema 'zorgen voor…'. Al dadelijk merkten we dat het zou 'klikken' met de 'aangelanden', en dat een grote openheid aanwezig was om te delen.

Jan van de Poll s.j. begeleidde ons de twee volgende dagen doorheen het thema 'transitie en groei' vanuit het Johannesevangelie. Beginnen, loslaten en opnieuw beginnen, belangrijke overgangsmomenten in het leven, pijn en rouw, vreugde om een nieuw begin. Verandering is niet te vermijden en een weg naar groei. Elk eindpunt gaat over in een toestand van transitie en een keerpunt waar een nieuw begin ontstaat. Het beeld van een rivier die voortdurend in kronkels stroomt hielp ons hierbij.

Naast een stevige Ignatiaanse input kon Jan ons blijven boeien door ons mee te nemen in een paar fragmenten uit de 'Lion King' en een muziekshow van de Oekraïner Dimash Kudaibergenov wat het belang van het thema 'transitie' in ons leven kracht bij zette.

Het delen in vaste gemengde groepjes gebeurde in alle openheid en intensiteit. Een stille zonovergoten tocht in de prachtige natuur hield ons in bezinningsmodus.

In de eucharistie mochten we genieten van de mooie stem van de Nederlandse cantor in ons midden, Emiel, die solo een lied 'laat me los' bracht voor de hele Drongense kerkgemeenschap en de plaatselijke bevolking diep raakte.

Ik ben Amar y Servir enorm dankbaar voor hun gastvrijheid en wil bij deze graag alle GCL-groepjes aanraden even over het muurtje te kijken en met een andere groep, in de buurt misschien, iets - al was het maar klein- samen te organiseren. Het is niet alleen een persoonlijke verrijking maar ook een kans tot groeien voor de groep.

Ann Sieuw

Als de liefde niet bestond
Zullen ze stilstaan, de rivieren
En de vogels en de dieren
Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond
Zou het strand de zee verlaten
Ze hebben niets meer te bepraten
Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond
Zou de maan niet langer lichten
Geen dichter zou meer dichten
Als de liefde niet bestond

Nergens zouden bloemen staan
En de aarde zou verkleuren
Overal gesloten deuren
En de klok zou niet meer slaan

Als de liefde niet bestond
Dan was de hele vrijerij bedorven
De wereld was gauw uitgestoven
Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond
Zou de zon niet langer stralen
De wind zou niet meer ademhalen
Als de liefde niet bestond

Geen appel zou meer rijpen
Zoals eens in het paradijs
Als wij elkaar niet meer begrijpen
Dan is de wereld koud als ijs

Ik zou sterven van de kou
En m'n adem zou bevriezen
Als ik je liefde zou verliezen
Er is geen liefde zonder jou

Toon Hermans

GCL-VLAANDEREN www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen
Voorzitter: Ivo Raskin - Vinkenbosstraat 10 – 3001 Heverlee - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be
Nationaal kerkelijk assistent: Ward Biemans SJ, Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland
Redactie GCL-berichten: Ward Biemans SJ, Ann Sieuw, Luc Buffel, Ingrid Mat, Mirjam Meijer.
Vormgeving: Ludwig Van Heucke SJ
GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)
GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB

GCL-berichten
Maart
2020
nr 46

MAG+S Europe 2020 Hongarije

1 tot 9 augustus

Mag+s is een internationale bijeenkomst voor jongvolwassenen (18-35 jaar) waar engagement, geloof en spiritualiteit samenkomen. Je kiest een meerdaagse activiteit (1 tot 6 augustus) uit één van de volgende categorieën: Pelgrimstochten, Spiritualiteit, Solidariteit, Kunst, Ecologie en Cultuur.
Het centrale thema van de MAG+S Europe 2020 is de **Eucharistie,** onder het motto: '*Brood, Leven, Liefde*'.

Waar?
In Hongarije en buurlanden als Slovakije, Oostenrijk, Roemenië. Het slotfestival (7 tot 9 augustus) vindt plaats in Miskolc, Hongarije.

Praktisch
Voor wie? Jongvolwassenen van 18 tot 30 jaar. De groep deelnemers is internationaal - de voertaal is Engels. Deelnamekosten bedragen 130,- EUR: de prijs omvat alle kosten ter plekke behalve het vervoer van en naar je land.
De inschrijvingen voor MAGIS starten op 1 maart, en lopen tot 15 mei 2020 via: https://magis.jesuits.eu/

Contact:
- Home page: https://magis.jesuits.eu/
- Facebook: https://www.facebook.com/MAGISEU/
- Contact voor België en Nederland:
- Walter Ceyssens s.j., walter.ceyssens@jesuits.net
- MAGIS: Jong. Internationaal. Ignatiaans, powered by #Jesuits & Friends

Vormingsweekend voor GCL begeleiders (in spe)

In het weekend van **13-15 maart** zal er zo'n zestiental GCL-leden uit Vlaanderen en Nederland bijeen komen voor een vormingsweekend in Drongen. De begeleiding zal komen van **Daniela Frank en Frank Beyersdörfer,** beiden van GCL-Duitsland. Zoals eerder aangekondigd is het weekend vooral bedoeld voor (aspirant)begeleiders van GCL-groepen. In de grotere buurlanden bestaan er al dergelijke weekends, maar voor ons is het de eerste keer dat Vlaanderen en Nederland dit gezamenlijk organiseren.
Daniela Frank is heel ervaren binnen GCL-Duitsland. Ze is nog voorzitter geweest van de wereld GCL (2003-2013) en is medeauteur van enkele basisdocumenten van GCL: het GCL-charisma en "Growth in CLC". Frank Beyersdörfer is de huidige vicevoorzitter van GCL-Duitsland en lid van het team dat samen met de Duitse jezuïeten de vorming van geestelijk begeleiders verzorgt. De voertaal van het weekend zal in het Engels zijn, tijdens de uitwisselingen kan er gewoon Nederlands gesproken worden.

Ward Biemans SJ

Oproep giften

Sinds 5 jaar organiseert GCL in Europa in samenwerking met CVX Italië het **migrantenproject voor jongeren in Sicilië**. De financies hiervoor zijn onder het vriespunt gedaald. Toch wil de GCL dit jongerenproject verder zetten. Het verenigt de idee van GCL-gemeenschap vormen gedurende drie weken via een sociaal project aan de grenzen (migratie).
Daarnaast wil GCL in Europa ook een nieuw project steunen in **Spanje** (uitleg hieronder). Het budget dat nodig is om beide projecten mogelijk te maken : **9000 euro.**
We zouden het bijzonder waarderen als er ook in Vlaanderen mensen een bijdrage willen schenken (niet aftrekbaar).
Ons rekeningnummer: BE54 4466 6116 7197 (GCL Vlaanderen) - Vermelding: *ATF Sicily/Youth gathering Loyola.*

International Youth Gathering Loyola ~ Spain

26-31 July 2021

The international Youth Gathering is organized by CLC Spain – and open to CLC members from all over Europe

Aim
- To foster the meeting of Ignatian European youngsters in order to generate bonds and networks.
- To get a deeper knowledge of St. Ignatius conversion and to let this inspire one's own conversion process.
- To be attentive to and to examine the wounds of Europe.
- To know how Europe is trying to heal its wounds.
- To learn how Ignatius answered the wounds he found in his time and place.
- To discern what our answer could be; one's personal answer depending on the reality and capacity given to each one.
- To listen to any appeal we may feel as Ignatian youngsters. Where are we called to serve?
- To celebrate the fact of being an International Community.

Content
- St. Ignatius of Loyola; his wound and conversion.
- Political, economical and ecclesiastical reality in Europe.
- Ecology, sustainability, lifestyle, poverty.
- Immigration
- Review of motions to respond.

Speakers
We would like to get professors, politicians, Jesuits... who are relevant due to their work and research in this fields.

Oude Abdij Drongen

Een greep uit het gevarieerde aanbod
(zie https://www.oudeabdij.be/ons-programma-in-de-abdij.html)

Paas3daagse
8 (17u) - 12 april (10u) 2020

Aansluiten op vrijdagavond (vanaf 17 uur) is ook mogelijk. Je kunt ook komen voor een lezing in de voormiddag.

De paasdriedaagse start op woensdagavond met een avondmaal en een uurtje muziek. Na de ochtendwijding wordt iedere morgen geestelijk voedsel aangeboden in de vorm van een inleiding, gevolgd door stille tijd. De kinderen (vanaf 4 jaar) en de jongeren (vanaf 12 jaar) hebben ondertussen een eigen programma; voor de allerkleinsten is er opvang. De namiddag is vrij in te vullen: een wandeling, een film, meditatief schilderen, een workshop, gezelschapsspelletjes... Je kunt ook altijd in de meditatieve sfeer van de abdij blijven. 's Avonds gaat p. Marc Desmet sj ons voor in de liturgie. Op paasmorgen wordt afgerond met een feestelijk ontb**ijt.**

Aaanbod Geestelijke Oefeningen

Uit de Nieuwsbrief van de Oude Abdij, Drongen

Geestelijke Oefeningen

Om sportman of –vrouw te worden moet je trainen. Als je vooruitgang wilt maken in het geestelijke is dat ook zo.

Ignatius van Loyola ontwikkelde een methode om op zoek te gaan naar God in alle dingen: de Geestelijke Oefeningen (GO). Deze zijn erop gericht om in de stilte te luisteren naar wat je ten diepste raakt. Als je je durft openen, kan je meer mens worden. De GO beogen je hart vrij te maken van wat je belemmert om écht te leven. Het is oefenen om de Liefde op het spoor te komen en zo je hart te laten omvormen.

Leven en bidden horen bij elkaar

Als je bidt doe je dit vanuit je leven: vreugde en verdriet, vragen en twijfels, verwachtingen en verlangens… Diepere levensvragen worden hierbij aangeraakt: Hoe sta ik in het leven? Waar leef ik voor? Wat vraagt de Liefde van mij? De GO kunnen ons dichter bij onszelf en zo bij God brengen.

Twee pijlers, een driehoek van communicatie

De GO steunen op twee pijlers: enerzijds het gebed met Bijbelteksten – in het bijzonder over Jezus – en je eigen leven; anderzijds de aanwezigheid van een tochtgenoot. Je begeleider luistert, bemoedigt en geeft nieuwe stof mee voor je gebed. Hij of zij heeft oog voor het gesprek tussen God en jou en helpt je via verdiepende vragen of aanwijzingen.

Waaruit bestaat deze retraite?

Deze persoonlijk begeleide, ignatiaanse retraite doe je samen met anderen. Er zijn geen gezamenlijke inleidingen. Je hebt een eigen begeleider, die je dagelijks individueel ontmoet. Viermaal per dag komt de groep samen: een korte ochtend- en avonddienst, een eucharistieviering, een uur stil gebed. Maaltijden verlopen in stilte. Het belangrijkste is je persoonlijk stil gebed.

De Oude Abdij in Drongen heeft een gevarieerd aanbod aan ignatiaanse retraites. Een weekend, een midweek tot zelfs 30 dagen. Retraites met of zonder inleidingen.

Het volledige aanbod vind je hier: www.oudeabdij.be

Nieuwsbericht

Marc Desmet sj werd onlangs door de algemene overste van de jezuïeten benoemd tot de nieuwe regionaal overste van de jezuïeten van de Lage landen (Nederland en Vlaanderen). Hij volgt Johan Verschueren sj op.
Jezuïet Marc Desmet is arts en specialiseerde zich in de palliatieve zorg. In België is hij een autoriteit op dit onderwerp. Hij schreef meerdere boeken over medische ethiek en ignatiaanse spiritualiteit. Sinds 2013 is hij overste van de internationale jezuïetengemeenschap van Leuven.